

nem suam in eo esse, ut omnem terram suam subjugaret imperio.

V. Benedic te Dominus in virtute sua, qui per te ad inimicum rediget inimicos nostros: Ut non deficit laus tua de ore hominum.
V. Benedictus Dominus, qui creavit celum & terram: quia hodie nomen tuum ita magnificavit. Ut non. **Gloria Patri.** Ut non.

In secundo nocturno.

Ex libro sancti Ambrosii Episcopi, de Elia & jejuniis.

Lectio IV. Cap. 9.

Prorantes vinum prohibentur bibere, ne, cum biberint, obliviscantur sapientiam. Denique bibebant vinum in ebrietate potentes, qui Holoferni principi militi regis Assyriorum se trahere gestiebant: sed non bibebat femina Judith, jejunans omnibus diebus vindictatis suis, praepter festorum diuinorum solemnitates. His armis munita processit, & omnem Assyriorum circumvenit exercitum. Sobiis vigore consilii absulit Holofernis caput, servavit iudicium, victoriam reportavit.

V. Nos alium Deum nescimus prater Dominum, in quo speramus: Qui non despici nos, nec amovet salutem suam a genere nostro.

V. Indulgenter ipsius fuisis

lachrymis postulamus, & humiliemus tili animas nostras. Qui non.

Lectio V.

Hec enim succincta jejunio in casris prætentebat alienis: ille vino septus jacebat, ut ictum vulneris sentire non posset. Itaque unius mulieris jejunium innumeros stravit exercitus Assyriorum. Esther quoque pulchrior facta est jejunio: Dominus enim gratiam sobria mens augebat. Omne genus suum, id est, totum populum Iudeorum, à persecutionis acerbitate liberavit, ita ut regem sibi faceret esse subjectum.

V. Dominator Domine cælorum & terre: creator aquarum, Rex universæ creaturæ. Exaudi orationem servorum tuorum. **V.** Tu Domine, cui humilium semper & mansuetorum placuit depreciation, Exaudi.

Lectio VI.

Itaque illa, que triduo jejunavit continuo, & corpus suum aqua lavit, plus placuit, & vindictam reulit: Aman autem, dum se repudi jactat convivio, inter ipsa vina poenam sue ebrietatis exolit. Est ergo jejunium reconciliationis sacrificium, virtutis incrementum, quod fecit etiam feminas fortiores augmento grā-

quartam Septembri: 195
Infra Hebdomadam

gratia. Jejunium nescit fereratorem, non sortem foeroris novit, non redebet usuras mensa jejunantium: etiam ipsis jejuniorum conviviis darat gratiam. Dulciores post famem epule sunt, quo assiduitate fastidio sunt, & diuturna continuatione villescant. Condimentum cibi jejunium est. Quandiu avidior appetititia, tanto esca jucundior.

V. Domine Deus, qui cõteris bella ab initio, eleva brachium tuum super Gentes, que cogitant servis tuis mala: Exaudi dexter tua glorificetur in nobis. **V.** Allende virtutem eorum in virtute tua, cadat robur eorum in iracundia tua. Et dextera tua, Gloria Patri.

R. viij. Conferta me Rex, sanctorum principatum tenens: **V.** Et da sermonem rectum & bene sonantem in os meum. **V.** Domine Rex universæ potestatis, converte consilium eorum super eos. Et da.

R. viii. Duo Seraphim clambabant alter ad alterum: **V.** Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: **V.** Plena est omnis terra gloria ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in celo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena,

Feria quartâ hebreorum post ij. & iiiij. Lectiōnem dicitur ij. & iiiij. Responsoriū primi Nocūrum. Domini.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith. Cap. 4.

Fili Israhel, qui habitabant in terra Iuda, timuerunt valde à facie Holofernis. Tremor & horor invaserunt sensus eorum, ne hoc faceret Jerusalēm & templo Domini, quod fecerat ceteris civitatibus & templis eorum. Et miserunt in omnem Samariam per circuitum usque Jéricho: & præoccupaverunt omnes verticem montium: & muris circumdederunt vicos suos, & congregaverunt frumenta in preparationem pugnae.

R. Adonai Domine Deus magne & mirabilis, qui destinasti salutem in manu feminæ: **V.** Exaudi preces servorum tuorum. **V.** Benedictus es Domine, qui non derelinquis præsumentes de te, & de sua virtute gloriantes humilias. Exaudi.

Lectio iiij.

Sacerdos etiam Eliachim scripsit ad universos, qui erant contra Esdralon, que est contra faciem campi magni juxta Dóthain, & universos, per quos via transitus esse poterat, ut obrii

nérēt ascēnsū mōntūm, per quos via esse pōterat ad Jerusalēm, & illic custodirent, ubi angustum iter esse pōterat inter montes. Et fecerunt filii Isrāel secundūm quod coſtituerat eis sacerdos Dōmini Elachim. Et clamāvit omnis pōpulas ad Dōminū instāntia magna, & humiliavērunt ánimas suas in jēnūs & orationib⁹, ipsi & mulieres cōrūm.

R. Tribulationēs civitātēs audivimus, quas passē sum, & d̄fecimus; timor & hebetudo mētis cecidit super nos, & super liberos nostros; ipsi montes nolunt recipere ſuam nostram: **D.** Dōmine misere. **P.** Peccavimus cum pāribus nostris, iñjūstè egnūs, iniquitatem fecimus. Dōmine.

Lectio iii.

Et induerunt eis sacerdōtes cilicis, & infantes prostravērunt contra faciem templi Dōminī, & altare Dōminī operūrunt cilicio: & clamavērunt ad Dōminū Deum Isrāel unanimiter, ne dārentur in predam infintes eōrum, & uxores eōrum in diuisionem, & civitātēs eōrum in extirpationem, & sancta eōrum in pollutionem, & fierent oprobrium Gentibus. Tunc Elachim, sacerdos Dōminī magnus, cir-

cuitus omnēs Isrāel, allocutusque est eos, dicens: Scītō, quoniam exaudiēt Dōminus preces vestras, si manēntes permanētis in jēnūs & orationib⁹ in conspectū Dōminī.

R. Benedic te Dōminus in virtute sua, qui per te ad nihilum redēgit inimicos nostros: **O.** Ut non deficiat laus tua de ore hōmīnum. **R.** Benedic Dōminus, qui creāvit celum & terram: quia hōdie nomen tuum ita magnificāvit. Ut non deficiat. **Gloria Patri.** Ut non.

Feria TERTIA.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 8.

Et factum est, cum audisset hac verba Judith vidua, que erat filia Merāri, filii Idox, filii Joseph, filii Ozias, filii Elai, filii Jannor, filii Gécon, filii Raphaim, filii Achitob, filii Melchiz, filii Enan, filii Nathanael, filii Salathiel, filii Simeon, filii Ruben: & vir eius fuit Manāses, qui mortuus est in diēbus messis hordáceas: instabat enim super alligantes manipulos in campo, & venit astus super caput eius, & mortuus est in Bethula civitāte sua, & sepultus est illic cum patribus suis. Erat autem Judith reliqua eius vidua iam annis tribus, & mēnsibus sex.

R. Nos

R. Nos alium Deum nescimus: prater Dōminū, in quo sperāmus: **O.** Qui non despici nos, nec amovet salitem suam ē generē nostro. **R.** Indulgentiam ipsius fusis lacrymis posulēmus, & humilēmus illi ánimas nostras. Qui non.

Lectio ii.

Et in superioribus domīs suis fecit sibi sc̄rētūm cubiculum, in quo cum p̄nēlī suis clausa morabitur: & habens super lumbos suis cilicium, jejunabat omnībus diebus vita sua, prater sabbata, & neomēnas, & festa domini Isrāel. Erat autem eleganti aspēctū nimis, cui vir suis reliquās divitias multas, & familiā copiōsam, ac possessōes armētis boum & grēgib⁹ ovūm plenas.

Et erat hac in omnībus famosissima, quoniam timēbat Dōminū valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum. **R.** Dominatōr Dōmine cælōrum & terra, creator aquarū, Rex univerſa creatūrae, **O.** Exaudi oratiōnem servōrum tūtorū. **R.** Tu Dōmine, cui humiliū semper & magne cœrūm placuit deprecatio. Exaudi.

Lectio iii.

Hec itaque cum audis- set, quoniam Ozias

promis̄er quōd transactō quanto dī trāderet civitātem, misit ad presbyteros Chabri & Charni. Et vēnerunt ad illam, & dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo consensit Ozias, ut tradat civitātēm Assyriis, si intra quinque dies non vēnerit vobis adiutorium? Et qui estis vos, qui tentatis Dōminū?

R. Dōmine Deus, qui cōteris bella ab iātio, eleva brāchium tuum super Gentēs, quae cogitant servis tuis mala: **O.** Er dēxera tua glorificētur in nobis. **R.** Allide virūtēm eōrum in virtute tua: cadat robur eōrum in irācūndia tua. Et dēxera tua. **Gloria Patri.** Et dēxera tera.

Feria QUARTA.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 10.

Factum est autem, cūm cessasset clamare ad Dōminū, surēxit prostrata ad Dōminū. Vocavitque abram suam, & descendens in domum suam, abstulit a se cilicium, & exuit se vestimentis viduitatis sue, & lavit corpus suum, & unxit se myro óptimo, & discriminavit crīnam capitū sui, & impōsuit mitram super caput suum, & induit se vestimentis jucunditatis sue, induitque

I san.

sandalia pédibus suis, assumpsique dextraliola, & illa, & inaurae, & annulos, & omnibus ornamentiis suis ornavit se. Cui etiam Dominus contulit splendorem.

R. Confota me Rex, sacerdotum principatum tenens:

* Et da sermónem rectum & bene sonantem in os nūm.

V. Domine Rex universae potestatis, convérte consilium eorum super eos. Et da sermonem.

Léctio ii.

Factum est autem, cum descendere montem, circa ortum dieti, occurrerunt ei exploratores Assyriorum, & tenuerunt eam, dicentes: Unde venis? aut quod vadis? Quis respondit: Filia sum Hebreorum, id est ego fui a facie eorum, quoniam futurum agnovi, quod dentur vobis in degradacionem, pro eo quod contemnetes vos, noluerunt ultra tradere seipso, ut invenerem misericordiam in conspectu vestro.

Z. Tribulaciones civitatum audiimus, quas passae sunt, & defecimus: timor & habefido mentis cecidit supernos, & super liberos nostros: ipsi montes holumi recipere fugam nostram: * Domine miserere. **V.** Peccavimus cum patribus nostris, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. **Dominus.**

Si

Léctio iii.

Duxeruntque illam ad tabernaculum Holofernes, annuntiantes eam. Cumque intrasset ante faciem eius, statim captus est in suis oculis Holofernes. Dixit igitur ad eum satellites eius: Quis contemporā pōpulūm Hebreorum, qui tam decoras mulieres habent, ut non pro his merito pugnare contra eos debeamus? Vident itaque Judith Holofernem sedentem in conopēo, quod erat ex purpura, & auro, & smaragdo, & lapidis pretiosis intextum: & cum in faciem eius intendisset, adoravit eum, prosternens se super terram.

R. Benedicte Dominus in virtute sua, qui per te ad nihilum redigit inimicos nostros: * Ut non deficiat laus tua de ore hominum.

V. Benedictus Dominus, qui creavit calum & terram, quia hodiē nomen tuum ita magnificavit. Ut non deficiat. **Gloria Patri. Ut non.**

FERIA QUINTA.

Si hac fiterit ultima Hebdomada Septembri, hac nocte ponitur liber Esther cum sua historia, ut infra in Dominica v. hujus missis, 202. & legitur de eo etiam duabus sequentibus diebus. Quod si hoc triuno non occurrit feria, in qua possit ponit Responsoria, eo anno omittuntur.

Si vero non fuerit ultima Hebdomada, legantur sequentes Læctiones.

De libro Judith.**Léctio i.** Cap. 12. c

Et factum est, in quartu die Holofernes fecit cenam servis suis, & dixit ad Vagao eunuchum suum: Vade, & suade Hebreum illum ut sponte consentiat habitiare mecum. Eodem enim apud Assyrios, si feminā irideat virum, apendo ut immunit ab eo transcat. Tunc introvit Vagao ad Judith, & dixit: Non vereatur bona puella introire ad dominum meum, ut honorificetur ante faciem eius, ut mandauerit cum eo, & bibat vinum in iudicando. Cui Judith respondit: Quaego sum, ut contradicam domino meo?

R. Adonai Domine Deus magne & mirabilis, qui disti salutem in manu feminae: * Exaudi preces servorum tuorum. **V.** Benedictus Domes, qui non derelinquit presumentes de te, & de tua virtute gloriantes humilias. Exaudi.

Léctio ii. Cap. 13.

Utautem sero factum est, festinaverunt servi illius ad hospitium sua, & conclovis Vagao ostia cubiculi, & abiit. Erant autem omnes fatigati a vino; craque Judith sola in cubiculo.

I 4 ejus

Porro Holofernes jacetabat in lecto, nimis ebrietate sopitus. Dixitque Judith puile sua, ut staret foris ante cubiculum, & observaret. Statimque Judith ante lectum, orans cum lacrymis, & labiorum motu in silentio, dicens: Confirmata me Domine Deus Israhel, & respice in hac hora ad opera manum meam, ut sicu promisi, Jerusalēm civitatem tuam érigas: & hoc quod credens per te posse fieri cogitavi, perficiam.

R. Tribulaciones civitatum audiimus, quas passae sunt, & defecimus: timor & habefido mentis cecidit super nos, & super liberos nostros: ipsa montes nolunt recipere fugam nostram: * Domine miserere.

V. Peccavimus cum patribus nostris, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. **Dominus.**

Léctio iii.

Et cum haec dixisset, accessit ad columnam, quae erat ad caput lectulū eius, & pugionem eius, qui in ea ligatus pendebat, exolvit. Cumque evaginasset illum, apprehendit comam capitū eius, & ait: Confirmata me Domine Deus in hac hora. Et percussit bis in cervicem eius, & abscondit caput eius: & abscondit conopeum eius à columnis, & evoluit corpora

R. ejus truncum. Et post par-

suum exivit, & traxit caput Holofēniū ancilla sue, & jussit ut mitteret illud in peram suam.

R. Benedic te Dōminus in virtute sua, qui per te ad nūbilum redigēt inimicos nostros: Ut non deficit laus tua de ore hōmīnum.

R. Benedic Dōminus, qui creavit calum & terram: quia hōdī nōmen tuum ita magnificavit. Ut non. **Gloria Patri.** Ut non.

FERIA SEXTA.

De libro Judith.
Lectio i. Cap. 15.

Cumque omnis exercitus decollatum Holofernem audisset, fugit mens & consilium ab eis, & solo tremore & meu agitat, fuge præsidium sumunt, ita ut nullus loqueretur cum proximo suo, sed inclinat capite, relictis omnibus, evadere festinabat Hebreos, quos armatis super se venire audiēbant, fugientes per vias camporum, & sémitas collīm. Viidentes itaque filii Israel fugientes, secuti sunt illos. Descenderuntque clangentes tibis, & ululantēs post ipsos.

R. Nos alium Deum nescimus præter Dōminum in quo sperāmus: Qui non despici nos, nec amovet salutem suam à gêne nos-

R. Indulgētūm ipsūm fusis lacrymis postulēmus, & humiliēmus illi animas nostras. Qui non.

Lectio ii.

Misit itaque Os̄ias mītios per omnes civitatis & regiones Isrāel. Omnis itaque regio, omnissimis urbs eleētam juventutem arāmat misit eos in ore glādi, quoque pereverentur ad extremitatem finium subrum. Reliqui autem, qui erant in Bethulīa, ingressi sunt castra Assyriorū: & prædam, quam fugientes Assyrii reliquerunt, abstulerunt, & onustā sunt valde.

R. Dominātor Dōmine cœlōrum & terra, crætor aquarū, Rex universæ crætūrae, Exaudi orationem servōrum tuorū.

Tu Dōmine, cui humiliūm semper & mansuetorūm placuit deprecatio. Exaudi.

Lectio iii.

Joacim autem summus Pōncifex, de Jerusalēm venit in Bethulīa cum universi Presbyteri suis, ut vidēret Judith. Quæ cūm exisserit ad illum, benedixerunt eam omnes una voce, dicentes: Tu gloria Jerusalēm, tu latria Israel, tu honorificēta populi nostri: quia fecisti viriliter, & confortatūm est cor tuum,

eo

Lectio ii.

ed quod casūtām amavēris, & post virum tuum alterūm nescieris, idē & manus Dōmini confortavīt te, & idē eris benedicta in æternū. Et dixit omnis populus: Fiat, fiat.

R. Dōmine Deus, qui cōteris bella ab initio, & eleva brachium tuum super Gentes, qui cōgitant servis tuis mala.

Ex dextera tua glorificerūt in nobis. Allide virulētum eorum in virtute tua; cada robor eorum in iracundia tua. Et dextera gloria Patri. Et dextera.

S A B B A T O.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 16. c.

Et factū est post hac, omnis populus post victoriam venit in Jerusalēm adorare Dōminū, & mox ut purificati sunt, obulserunt omnes holocasta, & vota, & reprobmissiōnes suas. Porro, Judith universa vasa hēlicia Holofēniū, qui dedit illi populus, & conopēum, quod ipsa sustulerat de cubili ipsius, obulse in anathēma obli- vionis.

R. Conforta me Rex, sanctōrum principiatū tenens.

R. Et da sermonem rectum & bene sonantem in os meum.

R. Domine Rex universa potestatis, converte consilium eorum super eos. Et da sermonem.

Lectio ii.

Mansit autem in domo viri sui annos centum quinque, & dimisit abram suam liberam, & defuncta est ac sepulta cum viro suo in Bedulīa. Luxuriae illam omnis populus diēbus septem. In omni autem spatio vita ejus non fuit qui perturbaret Israel, & post mortem ejus annis multis. Dies

I 5

au-